

Sygn. akt V KK 431/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r.

sprawy **M. M.**

skazanego z art. 178a§1 i 4 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 7 października 2014r. sygn. akt II K [...]

### **p o s t a n o w i ł:**

**1 - oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**

**2 - obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Okręgowy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od

wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Oceniając sformułowane w niniejszej sprawie zarzuty kasacyjne podnieść należy, że w istocie stanowią próbę uczynienia z postępowania kasacyjnego trzeciej instancji kontroli orzeczenia. Stanowczo zatem stwierdzić należy, że celem postępowania kasacyjnego nie jest ani powielająca kontrolę apelacyjną ocena rozumowania sądu *meriti* ani kontrola przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych.

Tymczasem w kasacji powielone zostały w istocie te same zarzuty, które postawiono w apelacji, a brak zarzutu wadliwego rozpoznania skargi apelacyjnej - art. 433§1 k.p.k.

Analizując treść skargi stwierdzić trzeba, że nie wiadomo, jakie przepisy procesowe zdaniem obrony miałyby zostać naruszone, gdyż kasacja w pkt I. ich nie wymienia.

W tej sytuacji stwierdzić można jedynie, że Sąd Okręgowy bardzo rzeczowo i precyzyjnie ustosunkował się do podniesionych w apelacji zarzutów. Na k. 94 i 98 akt znajdują się jednoznaczne informacje wskazujące na to, że skazany nie wywiązał się z nałożonych nań w poprzednich wyrokach obowiązków. Zatarciu skazań stoi zatem na przeszkodzie dyspozycja art. 107§6 k.k. – na co trafnie wskazał w uzasadnieniu swego wyroku Sąd Odwoławczy.

Nie można mówić też o naruszeniu przepisu procesowego wymienionego przez obronę w pkt II skargi kasacyjnej, gdyż przepisu tego Sąd Odwoławczy nie był stanie naruszyć. Przypomnieć w tym zakresie wypada jedynie, że art. 424 k.p.k. określa wymogi, jakie powinno spełniać uzasadnienie wyroku sporządzone przez sąd I – instancji, nie zaś wymogi uzasadnienia orzeczenia kończącego wydanego przez sąd odwoławczy, tu zastosowanie ma art. 457§3 k.p.k.

Żaden zatem z podniesionych zarzutów naruszenia prawa procesowego nie mógł zostać uznany za zasadny, choćby w najmniejszym stopniu.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

l.n